

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๑๙/๒๕๖๒

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง
นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๗) ประกอบมาตรา ๑๘๕ (๑) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

ความเห็น

พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ .. (๗) กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๘๔ หรือมาตรา ๑๘๕ ..” และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่ใช่สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภากระทำการใด ๆ อันมีลักษณะที่เป็นการก้าวกายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรรคการเมือง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น (๒) .. (๓) ..” ปัญหาที่จะต้องพิจารณาคือ พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องทั้ง ๓ กรณี ดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำอันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ (๑) ที่จะทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๗) หรือไม่

กรณีที่ ๑ ผู้ถูกร้องไปตรวจพื้นที่ก่อสร้างคอนโดมิเนียมที่เทศบาลตำบลกะรน จังหวัดภูเก็ต โดยไม่มีหน้าที่ตามกฎหมาย และมีได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะกรรมการ

พิจารณาแล้ว ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปตรวจพื้นที่ก่อสร้างคอนโดมิเนียมที่เทศบาลตำบลกะรน เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เนื่องจากได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายเชิดชัย วงศ์เสรี ในนามตัวแทนของชาวบ้านกะรน หมู่ที่ ๒ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ร้องเรียนกรณีเทศบาลตำบลกะรน ออกใบอนุญาตก่อสร้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ภายหลังศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก) เลขที่ ๑๘๖๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด การกระทำของเทศบาลตำบลกะรน ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชาวบ้านกะระน้อย ผลจากการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อเตรียมการก่อสร้างคอนโดมิเนียมบนที่ดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๘๖๓ ดังกล่าว ส่งผลให้เมื่อฝนตกจะเกิดการไหลตัวของน้ำ ดินโคลน และเศษวัสดุก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ลงสู่พื้นที่ด้านล่างซึ่งเป็นบ้านเรือน ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจการค้า ตลอดจนบ่อน้ำของประชาชนโดยเฉพาะชาวบ้านกะระน้อย และยังมีความเสี่ยงที่อาจจะเกิดดินโคลนถล่มลงมาในระหว่างการดำเนินการก่อสร้างอีกด้วย ต่อมาในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อขอให้ดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๑๘๖๓ โดยมีชอบด้วยกฎหมาย และกองคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๙.๓/๕๑๐ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ถูกร้องทราบ เมื่อรับฟังประกอบกับการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนของผู้ถูกร้อง ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่า ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องจะไปพบผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ให้มีคำสั่งว่าต้องหยุดการก่อสร้างทันที กับต้องถอนใบอนุญาตก่อสร้างทันที ใครเป็นผู้อนุญาตและอนุญาตถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้อง ขอให้ดำเนินคดีกับคนเหล่านี้ด้วย นอกจากนั้น จะขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตมีคำสั่งให้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกะรนหยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อน เพื่อมิให้เข้ามายุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐาน เพื่อให้มีการตรวจสอบที่โปร่งใส หากไม่มีความผิดก็ให้กลับเข้ามาการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างนั้นเกิดขึ้นภายหลังศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว ผู้ถูกร้องจะนำเรื่องนี้เข้าสู่สภาฯ เพื่อยื่นกระทู้ถาม และยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการสามัญ จากนั้นจะไปยื่นเรื่องกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อขอให้นำเรื่องที่ดินแปลงนี้เข้าเป็นคดีพิเศษ และจะขอให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพคุ้มครองพยานตัวผู้ถูกร้องด้วย จึงเห็นว่า การลงไปตรวจพื้นที่การก่อสร้างคอนโดมิเนียมของผู้ถูกร้องเป็นการลงพื้นที่เพื่อไปรับฟังเรื่องราวทุกข์ และความความคิดเห็นข้อเสนอแนะของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างคอนโดมิเนียมที่เป็นเหตุให้หน้า ดินโคลน และเศษวัสดุก่อสร้างอาคารต่าง ๆ

ไหลลงสู่พื้นที่ดินล่างซึ่งเป็นบ้านเรือน ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจการค้า ตลอดจนบ่อน้ำของประชาชนได้รับความเสียหาย เพื่อนำไปร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบโดยตรง ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒๑ ที่กำหนดว่า “สมาชิกและกรรมการพึงพบปะเยี่ยมเยียนเพื่อรับฟังเรื่องร้องทุกข์ และความคิดเห็นข้อเสนอแนะของประชาชน ทั้งต้องปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเท่าเทียมกัน” จึงมิใช่เป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือการสอบหาข้อเท็จจริงที่จะต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการ ซึ่งต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภา ตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ หรือคณะกรรมการร่วมกันตามมาตรา ๑๓๗ เพื่อกระทำการพิจารณาสอบหาข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่สภากำหนด” วรรคสอง บัญญัติว่า “การกระทำการ การสอบหาข้อเท็จจริง หรือการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา และหน้าที่และอำนาจตามที่ระบุไว้ใน การตั้งคณะกรรมการก็ดี ในการดำเนินการของคณะกรรมการก็ดี ต้องไม่เป็นเรื่องซ้ำซ้อนกัน ในกรณีที่การกระทำการ การสอบหาข้อเท็จจริง หรือการศึกษาในเรื่องใด มีความเกี่ยวข้องกัน ให้เป็นหน้าที่ของประธานสภาที่จะต้องดำเนินการให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกชุดร่วมกันดำเนินการ” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในการสอบหาข้อเท็จจริง คณะกรรมการจะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลใดกระทำการแทนมิได้” ดังนั้น การไปตรวจพื้นที่ก่อสร้างคอนโดมิเนียมที่เทศบาลตำบลกะรน จังหวัดภูเก็ต เพื่อรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนและนำไปร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายให้ดำเนินการตรวจสอบและแก้ไขปัญหา จึงไม่ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ (๑) แต่ประการใด

กรณีที่ ๒ ผู้ถูกร้องกล่าวกับ พันตำรวจโท ประเทือง ผลมานะ รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรกะรน จังหวัดภูเก็ต ในทำนองว่า เหตุใดเมื่อเห็นการก่อสร้างผิดกฎหมายซึ่งเป็นการทำผิดซึ่งหน้าแล้ว จึงไม่จับกุมดำเนินคดี และเมื่อทราบถึงเรื่องการเดินทางมาของผู้ถูกร้องกับคณะแล้ว ทำไมจึงไม่จัดกำลังไปดูแล

พิจารณาแล้ว ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๓๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง การกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔.๒ กำหนดว่า “สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นระดับตำแหน่งผู้กำกับการ ตามโครงสร้างสถานีตำรวจรูปแบบที่ ๒ กำหนดให้ ...

๔.๒.๑ รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้างานอำนวยการ งานป้องกันปราบปราม และงานจราจร ...” และข้อ ๕.๔ กำหนดว่า “หัวหน้างานป้องกันปราบปราม มีหน้าที่ดังนี้ เป็นหัวหน้าผู้ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามรับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนอำนวยการ สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล ตลอดจนปฏิบัติงานในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญาทุกฉบับ งานคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้อ หรือเป็นส่วนประกอบของงานนี้ ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ เพื่อมิให้เกิดอาชญากรรมขึ้น โดยจำแนกออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้ ... ๕.๔.๘ งานปราบปรามการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญาทุกฉบับ ... ๕.๔.๒๓ การควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประชุม และอื่น ๆ ... ฯลฯ” ส่วนหลักเกณฑ์การใช้อำนาจนำขบวนของบุคคลสำคัญหรือนักการเมือง หรือการใช้อำนาจนำขบวนรับรองแขกต่างประเทศในการเยือนประเทศไทย ต้องปฏิบัติตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๘๙ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ แจ้งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔ ลงมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การใช้อำนาจนำขบวนของบุคคลสำคัญหรือนักการเมือง หรือการใช้อำนาจนำขบวนรับรองแขกต่างประเทศในการเยือนประเทศไทย ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๐ และวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๐ เห็นชอบไว้แล้ว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเสนอ โดยให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ใหม่เพื่อให้ชัดเจน สะดวกแก่การปฏิบัติของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ การใช้อำนาจนำขบวนตามหลักเกณฑ์นี้หมายถึง การขออนุญาตนำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมาใช้เพื่อนำขบวนยานพาหนะของบุคคลผู้มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญ โดยมีมุ่งหมายที่จะรักษาความปลอดภัยของผู้เดินทางหรือของผู้ใช้รถใช้ถนน อารักขาบุคคลสำคัญ และอำนวยความสะดวกเป็นสำคัญ และในการใช้อำนาจนำขบวนเป็นครั้ง ๆ ไปนั้น ให้บุคคลผู้มีสิทธิหรือหน่วยงานของบุคคลนั้น แจ้งขอล่วงหน้าต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรถตำรวจนำขบวน โดยให้แจ้งขอตามความจำเป็น ไม่ใช่ในภารกิจที่เป็นเรื่องส่วนตัวโดยแท้เมื่อสิ้นสุดภารกิจแล้วให้ส่งคืน และให้เจ้าหน้าที่ประจำรถตำรวจนำขบวนรายงานการสิ้นสุดภารกิจต่อผู้บังคับบัญชา ส่วนการใช้อำนาจนำขบวนเป็นประจำ ให้บุคคลผู้มีสิทธิหรือหน่วยงานของบุคคลนั้น แจ้งขอรถตำรวจนำขบวนได้คราวละหนึ่งชุด มิให้มีชุดสำรองอยู่ประจำ เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วให้ส่งคืนทันที ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ประจำรถตำรวจนำขบวนรายงานการสิ้นสุดภารกิจต่อผู้บังคับบัญชาด้วยเช่นกัน โดยแบ่งพื้นที่รับผิดชอบเป็นในเขตกรุงเทพมหานคร และนอกเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับนอกเขต

กรุงเทพมหานคร ให้ใช้รถตำรวจนำขบวนเป็นประจำโดยปกติได้สำหรับบุคคล ดังนี้ (๑) ประธานองคมนตรี รัฐบุรุษ (๒) นายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) รองประธานรัฐสภา (ประธานวุฒิสภา) ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานศาลปกครองสูงสุด (๓) สมเด็จพระสังฆราช (๔) รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และประธานกรรมการที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีซึ่งได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และมีอำนาจหน้าที่ติดตามการปฏิบัติราชการในท้องที่ต่าง ๆ (๕) ผู้เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และให้ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับการตำรวจทางหลวงมีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ใช้รถตำรวจนำขบวนเป็นครั้ง ๆ ไปตามความจำเป็นแห่งโอกาสสำหรับบุคคล ดังนี้ (๑) ผู้แทนพระองค์ พระราชอาคันตุกะ ประมุขของรัฐต่างประเทศ ผู้นำรัฐบาลต่างประเทศ เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ (๒) องคมนตรี (๓) ผู้นำทางศาสนาอื่น สมเด็จพระราชาคณะ (๔) ขบวนซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้รถตำรวจนำขบวนเพื่อความปลอดภัยของขบวน หรือความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนตามความจำเป็นแก่กรณี เช่น รถนักเรียน ขบวนรถซึ่งเดินทางไปประกอบศาสนกิจหรือพิธีการ ขบวนที่มีรถหลายคัน เป็นต้น หรือเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนของบุคคลผู้มีตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ในทางราชการเพื่อเดินทางไปปฏิบัติภารกิจสำคัญของทางราชการ

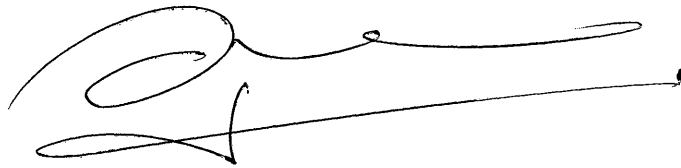
เห็นว่า กรณีคำกล่าวของผู้ถูกร้องที่ว่า เหตุใดเมื่อเห็นการก่อสร้างผิดกฎหมายซึ่งเป็นการทำผิดซึ่งหน้าแล้ว จึงไม่จับกุมดำเนินคดี เป็นเพียงการสอบถามถึงเหตุผลของ พันตำรวจโท ประเทือง ผลมานะ รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรกระนวน ที่ไม่จับกุมการก่อสร้างผิดกฎหมายเท่านั้น เมื่อพันตำรวจโท ประเทือง ชี้แจงถึงเหตุผลให้ผู้ถูกร้องทราบแล้ว ผู้ถูกร้องก็เข้าใจและมีได้มีพฤติการณ์ใด ๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นการลวงล้ำเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ พันตำรวจโท ประเทือง อีกแต่อย่างใด พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องยังไม่เพียงพอรับฟังว่าเป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ (๑) ส่วนกรณีผู้ถูกร้องกล่าวว่า เมื่อพันตำรวจโท ประเทือง ทราบถึงเรื่องการเดินทางมาของผู้ถูกร้องกับคณะแล้ว ทำไมจึงไม่จัดกำลังไปดูแล นั้น เห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นเพียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่เดินทางไปตรวจพื้นที่ก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กที่เทศบาลตำบลกระนวน จังหวัดภูเก็ท ซึ่งเป็นพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานคร พันตำรวจโท ประเทือง รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรกระนวน ไม่มีหน้าที่ต้องจัดกำลังไปรักษาความปลอดภัยหรือจัดรถตำรวจนำขบวนให้กับผู้ถูกร้องและคณะแต่ประการใด ประกอบกับมิได้รับการร้องขอจากผู้ถูกร้องและคณะ ให้จัดกำลังไปดูแลด้วย คำกล่าวของผู้ถูกร้องที่ว่า เมื่อทราบถึงเรื่องการเดินทางมาของผู้ถูกร้องกับคณะแล้ว ทำไมจึงไม่จัดกำลังไปดูแลนั้น เป็นเพียงการสอบถามเหตุผลที่

พันตำรวจโท ประเทือง ไม่จัดกำลังไปดูแลผู้ถูกร้องเท่านั้น เพียงแต่ผู้ถูกร้องมิได้เปิดโอกาสให้ พันตำรวจโท ประเทือง ชี้แจง ส่วนที่ผู้ถูกร้องกล่าวกับ พันตำรวจโท ประเทือง ว่า “พรุ่งนี้ผมจะออกจากโรงแรม ประมาณสิบเอ็ดโมง รองๆ ทราบแล้วนะ ทราบจากผมนะ แล้วคุณจะทำยังไง ผมจะให้โอกาสอีกครั้งหนึ่ง” นั้น ก็ยังไม่เพียงพอรับฟังว่า เป็นการสั่งการหรือบีบบังคับ พันตำรวจโท ประเทือง ให้จัดกำลังไปดูแลผู้ถูกร้องกับคณะ แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้ถูกร้องเห็นว่าอาจมีพฤติการณ์ใด ๆ ที่จะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ชีวิตร่างกายหรืออนามัยของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องก็สามารถร้องขอให้สถานีตำรวจภูธรระงับการสั่งการไปดูแลความปลอดภัยให้กับผู้ถูกร้องและคณะได้ รวมทั้งการจัดการด้านการจราจรหรือจัดรถนำขบวนให้ผู้ถูกร้องและคณะได้ คำกล่าวของผู้ถูกร้องเพียงเท่านี้ยังไม่เพียงพอรับฟังว่า เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการของ พันตำรวจโท ประเทือง ส่วนที่ผู้ถูกร้องกล่าวกับ พันตำรวจโท ประเทือง ในช่วงท้ายว่า “อย่ามาขึ้นเสียงกับผม มีประโยชน์มัยที่ขึ้นเสียงกับผม เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นี่มีรองผู้กำกับคนเดียวหรือ รองผู้กำกับไม่สามารถจะบริหารกำลังมาดูแล ส.ส. ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ทวงแผ่นดินคืน ถ้ามว่าบริหารถูกต้องใหม่ เหมาะสมจะเป็นผู้บริหารใหม่ แค่นี้ก็ตายแล้ว ผมบอกแค่นี้ก็ตายแล้วน้อง” นั้น เห็นว่า คำกล่าวช่วงท้ายนี้เกิดจากการที่ พันตำรวจโท ประเทือง พยายามอธิบายถึงเหตุผลที่ได้รับการสอบถามจากผู้ถูกร้องว่าทำไมจึงไม่จัดกำลังไปดูแล จนเกิดการใช้เสียงพูดดังขึ้นมากกว่าปกติ ส่วนคำกล่าวที่ว่า “แค่นี้ก็ตายแล้ว ผมบอกแค่นี้ก็ตายแล้วน้อง” ก็ทำให้เป็นการพูดข่มขู่ว่าจะทำให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตของ พันตำรวจโท ประเทือง แต่อย่างไรก็ตาม ส่วนคำกล่าวที่ว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นี่มีรองผู้กำกับคนเดียวหรือ รองผู้กำกับ ไม่สามารถจะบริหารกำลังมาดูแล ส.ส. ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ทวงแผ่นดินคืน ถ้ามว่าบริหารถูกต้องใหม่ เหมาะสมจะเป็นผู้บริหารใหม่” เห็นว่า เป็นเพียงการตั้งคำถามในเชิงตำหนิการปฏิบัติหน้าที่ของ พันตำรวจโท ประเทือง ที่ไม่จัดกำลังมาดูแลผู้ถูกร้องกับคณะซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ว่า เป็นการบริหารที่ถูกต้องหรือไม่ เหมาะสมจะเป็นผู้บริหารหรือไม่ แม้ไม่เหมาะสมที่ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะกล่าวกับเจ้าพนักงานตำรวจชั้นผู้ใหญ่เช่นนั้น ก็ยังไม่เพียงพอรับฟังว่า เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการประจำของ พันตำรวจโท ประเทือง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ (๑)

กรณีที่สาม ผู้ถูกร้องแต่งกายเครื่องแบบข้าราชการรัฐสภาไปเรียกผู้บริหารเทศบาลตำบลกะรน มาชี้แจงสอบถามข้อเท็จจริงเรื่องการก่อสร้างคอนโดมิเนียมที่เทศบาลตำบลกะรน โดยแสดงว่าตนมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว ไม่รับฟังคำชี้แจงของผู้บริหารเทศบาลตำบลกะรน และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เป็นกลางพิจารณาแล้ว จากบทสนทนาระหว่างผู้ถูกร้องกับนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกะรนที่ปรากฏเป็นคลิปวิดีโอเผยแพร่สู่สาธารณชน เป็นประเด็นโต้เถียงเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับ

ความเสียหายจากดินถล่มลงมาทั้งโคลน และน้ำ กับการปิดกั้นลำรางด้วยการถมคลองมันส์ คงมีการพูดถึงประเด็นการก่อสร้างคอนโดมิเนียมที่เทศบาลตำบลกะรนตามที่นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกะรนได้กล่าวถึงระหว่างการสนทนาว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกะรน ได้ออกคำสั่งระงับการก่อสร้างอาคารไว้ก่อนแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับที่ปรากฏบนคลิปวิดีโอก่อนจะเกิดเหตุการณ์ที่ผู้ถูกร้องกับ พันตำรวจโท ประเทือง สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ พันตำรวจโท ประเทือง มิได้จัดกำลังไปดูแลผู้ถูกร้อง โดยผู้ถูกร้องพบเห็นประกาศฉบับหนึ่งปิดอยู่บริเวณหน้าร้านกาแฟ เป็นประกาศของเทศบาลตำบลกะรน ฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้ระงับการก่อสร้างคอนโดมิเนียมดังกล่าวแล้ว ในระหว่างการสนทนาไม่ปรากฏข้อความใด ๆ ที่ผู้ถูกร้องกล่าวล่วงล้ำเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกะรนแต่อย่างใด เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องยังมีอาจรับฟังได้ว่าเป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของราชการส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ (๑)

ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น จึงมีความเห็นว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้อง มิได้สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๗) ประกอบมาตรา ๑๘๕ (๑)

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ